

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-157/17-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Veleučilišta M. M., K., kojeg zastupa dekanica L. B., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe M. K., K., Veleučilišta M. M., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. veljače 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/438, urbroj: 401-01/06-17-01 od 9. lipnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, klasa: 008-04/16-01/17, urbroj: 2182/1-12/3-2-16-1-2 od 7. studenoga 2017. i predmet vraćen na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu. Tim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev ovdje zainteresirane osobe za pravo na pristup informacijama na temelju odredbe članka 15. stavak 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., u daljnjem tekstu: Zakon). Tuženik je navedenim rješenjem poništio rješenje prvostupanjskog tijela jer bez spisa prvostupanjskog tijela koji mu niti nakon više traženja nije dostavljen, nije bio u mogućnosti ocijeniti zakonitost rješenja, zbog čega je predmet vratio na ponovno rješavanje uz upute prvostupanjskom tijelu za daljnje postupanje.

Tužitelj u tužbi navodi da je odbio zahtjev za pristup informacijama ovdje zainteresirane osobe koja ne navodeći u zahtjevu svrhu traži da joj se dostavi natječajna dokumentacija svih pristupnika na natječaj objavljen 24. lipnja 2016. Smatra da tuženik čini bitne povrede odredaba upravnog postupka i ne analizira sve raspoložive i nesporne činjenice te donosi odluku koja nema uporišta kako u pozitivno pravnim propisima tako i u sudskoj praksi i stajalištima upravnih tijela.

Navodi da sukladno zakonu može dati osobne podatke pristupnika na natječaj (ime, prezime, OIB, datum rođenja i životopise i td.) za daljnje korištenje samo i isključivo uz privolu tih pristupnika, pa prema tome tužitelj nije mogao omogućiti pravo na pristup informacijama s obzirom na članak 15. stavak 2. podstavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da prvostupanjsko tijelo nije dostavilo spis predmeta koje je nužno da bi se o žalbi uopće mogla donijeti odluka pa su promašene tvrdnje tužitelja iz tužbe koje se odnose na primjenu pravila postupka. Ukazuje na odredbu članka 25. stavak 4. Zakona o pravu na informacijama, te navodi da je za ocjenu zakonitosti prvostupanjskog rješenja potrebno uzeti u obzir sve relevantne činjenice koje su bitne za rješavanje zahtjeva, što je tužitelj onemogućio nepostupanjem po traženju tuženika (tuženik pozivan četiri puta). Iz čega proizlazi da tužitelj ne želi postupiti sukladno svojim zakonskim obvezama te da namjerno i nepotrebno produžuje postupak s namjerom ograničavanja pristupa informacijama. U odnosu na predmetni zahtjev naglašava kako je tužitelj tijelo javne vlasti koje je obveznik primjene važećih propisa Republike Hrvatske te time obveznik postupanja po Zakonu o pravu na pristup informacijama, koje se u predmetnom slučaju po mišljenju tuženika neopravdano stavlja u položaj oštećene strane u odnosu na građanina pojedinca koji pokušava ostvariti pravo na pristup informacijama zajamčeno člankom 38. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske. Također navodi da su nejasni razlozi zbog kojih tužitelj traži odgovorni učinak tužbe pozivom na odredbu članka 26. stavak 1. navedenog Zakona jer pobijanim rješenjem nije omogućen pristup informacijama nego je naređeno da se zahtjev riješi u ponovnom postupku. Predlaže Sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba M. K. u odgovoru na tužbu navodi da je zaposlenica tužitelja na radnom mjestu nastavnika u nastavnom zvanju profesora visoke škole i članica Stručnog vijeća Veleučilišta koje, između ostalog, temeljem članka 39. Statuta Veleučilišta „provodi postupke izbora i izabire osobe u nastavna, suradnička i stručna zvanja i na odgovarajuća radna mjesta sukladno zakonu i Statutu“. Navodi da je provedba javnog natječaja od 24. lipnja 2016. bila krajnje netransparentna da je Stručno vijeće Veleučilišta glasovalo o izboru u suradničko zvanje i na radno mjesto asistenta isključivo na temelju zapisnika Stručnog povjerenstva od 28. rujna 2016. koji je članovima Stručnog vijeća dostavljen 24 sata prije održavanja same izvanredne sjednice, a koji u sadržaju, osim imena i prezimena pristupnika nije imao niti jednu relevantnu informaciju o pristupnicima (kvalifikacije, reference, radno iskustvo i dr. podaci relevantni za odabir najboljeg pristupnika) na temelju kojih bi članovi stručnog vijeća mogli donijeti objektivnu odluku o najboljem pristupniku. Stoga je 25. listopada 2016. uputila zahtjev za pristup informacijama tražeći natječajnu dokumentaciju svih pristupnika te je od dekanice dobila rješenje o odbijanju navedenog zahtjeva s obrazloženjem da u istom nije navedena svrha traženja, unatoč tome što se od nje kao člana Stručnog vijeća traži glasovanje po pitanju izboru pristupnika kao i unatoč članku 18. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je propisano da podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloga zbog kojih traži pristup informaciji, te se pozvala na obvezu Veleučilišta o čuvanju osobnih podataka pristupnika.

Tužitelj nije Sudu dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu iako je uredno pozvan dopisom od 26. rujna 2017.

Na temelju razmatranja svih činjenica i pravnih pitanja imajući u vidu odredbu članka 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama i to preslikama natječajne dokumentacije svih pristupnika na javni natječaj od 24. lipnja 2016. godine (Narodne novine, broj 58/16.), točka 1. jedan izvršitelj za izbor i zvanje i na odgovarajuće radno mjesto I. vrste u suradničkom zvanju asistent ili u nastavničkom zvanju predavač ili viši predavač ili profesor visoke škole u znanstvenom području: biotehničke znanosti, polje agronomija. Zahtjev je odbijen pozivom na odredbu članka 15. stavak 2. točka 4. naprijed navedenog Zakona koja propisuje kako tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se utvrđuje područje zaštite osobnih podataka.

Odlučujući o žalbi zainteresirane osobe tuženik je poništio navedeno rješenje prije svega iz razloga što bez spisa predmeta nije u mogućnosti ocijeniti njegovu zakonitost što ovaj Sud prihvaća. Naime, bez cjelokupnog spisa predmeta ne može se ocijeniti zakonitost prvostupanjskog rješenja, a sukladno odredbi članka 25. stavak 4. Zakona tijela javne vlasti dužna su povjereniku postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacije iz članka 15. stavka 2. i 3. navedenog Zakona omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka.

Tražene informacije odnose se na provođenje javnog natječaja objavljenog u Narodnim novinama, broj 58/16. koji se provodi sukladno odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07., 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14. i 60/15.) i Statuta tužitelja kojim je propisano da Stručno vijeće, kao jedno od tijela Veleučilišta, između ostalog, provodi postupke izbora i izabire osobe u nastavna, suradnička i stručna zvanja i odgovarajuća radna mjesta u skladu s Zakonom i ovim Statutom (članak 39. Statuta).

Tuženik je tužitelju koji je ograničio pristup traženim informacijama pozivom na odredbu članka 15. stavak 2. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ukazao da navedena odredba ne ograničava uvijek pravo na pristup informacijama, odnosno da je i u slučaju zaštite osobnih podataka potrebno provesti test razmjernosti i javnog interesa sukladno odredbi članka 16. stavak 1. i 2. istog Zakona kako bi se utvrdilo može li se pristup informaciji ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. tog Zakona, bi li omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te prevladava li potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Ovakvo tumačenje tuženika ovaj Sud je već ocijenio osnovanim u svojim presudama poslovni broj: UsII-158/17 i UsII-159/17.

Imajući u vidu navedeno Sud nalazi da je osnovano tuženik na temelju ovlaštenja propisanog odredbom članka 117. stavka 2. ZUP-a, poništio prvostupanjsko rješenje i predmet vratio tijelu javne vlasti na ponovno rješavanje s uputom o upotpunjavanju postupka u smislu naprijed navedenog.

Neosnovan je tužbeni zahtjev za nadoknadu troškova upravnog postupka jer sukladno odredbi članka 161. stavka 1. ZUP-a javnopravno tijelo snosi redovite troškove postupka, osim troškova upravnih pristojbi ili drugih troškova koje stranke plaćaju po posebnim propisima.

S obzirom da je Sud ovom presudom meritorno riješio upravni spor, nije posebno odlučio o prijedlogu tužitelja za odgovorni učinak tužbe.

Zbog svega navedenog Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu 21. veljače 2018.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.